

τὸ μεγαλείον τῆς πατρίδος, προσπάθειαν ἀπαράμιλλον, ητίς διεδέχθη τὰς τρομερωτέρας κατασφορὰς παρ' ἡμῖν ἀλλ' ητὶς ἐφείλκυσεν ἐφ' ἡμᾶς οὐ μόνον τὴν ὑπόληψιν ἀλλὰ καὶ τὸν θαυμασμὸν τοῦ κόσμου. (χειροκροτήσεις). . . Ότε σᾶς προσεκάλουν ἐνταῦθα (ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας) ἐσκόπουν ἵσως νὰ θέσωσι ποτε χειραἴων. Τμεῖ; ηρχεσθε ἐνταῦθα ἀλλὰ δὲν παρεδίδεσθε . . . Δὲν ἀνήκετε καὶ δὲν θὰ ἀνήκετε ποτε εἰς οὐδὲν κόρμα, ἢ μᾶλλον θὰ ἀνήκετε εἰς τὸ μεγαλήτερον, εἰς τὸ γενναιότερον τῶν κομμάτων, εἰς τὸ κόρμα τῆς ἐλευθέρας ἐπιστήμης, τῆς ἐλευθέρας ἐρεύνης (ζωηρὰς χειροκροτήσεις). Μετὰ τοῦ κόρματος δὲ τούτου τῆς ἐλευθέρας συζητήσεως ἡ Κυβέρνησις τῆς Δημοκρατίας ἀδελφικῶς πάντοτε θὰ λειτουργεῖται (νέας χειροκροτήσεις). Ναὶ, Κύριοι, διττὶς αὐξάνει τὸ στάδιον τῶν ἀνακαλύψεων ἡμῶν, διττὶς πραγματοποιεῖ μίαν πρόσθιον ἐπιστημονικὴν ἢ φιλολογικὴν, διττὶς συγκεντρώνει πρός τινα διείθυνσιν ἐπιστημονικὴν οἰκανδήποτε τὰ πλείστα καὶ τὰς θεραπείες, ἐκεῖνος. εἴτε ἐν γνώσει εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ, ἐ·ών ἢ ἔξων, ἐργάζεται πρὸς τὴν δημοκρατικὴν ἀγωγὴν τῶν πολλῶν ἀνήκει, ήμεν, εἰναι ἡμετέρος; (χειροκροτήσεις).

«Διότι, Κύριοι, διὰ τῆς ἀνωτέρας ἐπιστήμης, διὰ τῆς μεγάλης διεκποτικῆς καὶ λιαργείνες αἱ ἴσχυρὶ πληυρατίαι αἱ εἰς εὑρὺ ἀποβλέπουσαι μέλισσαι ζητοφοιοῦνται. Εὑσυνται καὶ καταλαμβάνουσι τὴν πρέπουσαν αὐταῖς θέσιν ὑπὸ τὸν ἥλιον . . . »

Οἱ δὲ Ιούλιος Σίμων καὶ μετ' αὐτὸν διεπιδιγκτῶν πρό τινων ἔθων συνεκίνουν τούς τε ἀντιπροσώπους τῶν ἀπαρχιακῶν σοφῶν Σωμάτεων ἐν προρομοίχις διηγύρει καὶ περιστάσει, διὰ τῶν προτιμωτέστερων αὐτῶν, ὁ λόγος αὐτῶν εἶχεν ἀναντιρρήτως πολὺ τὸ ἐπιβλητικὸν καὶ τυσούτῳ μεῖζονα. ἐνεπόει ἐντύπωσιν δσῷ ἀμφότεροιο ἔξοχοι ἐκεῖνοι ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ καὶ τοῖς γράμμασιν ἀνδρεῖς ἀπέφευγον πάντοτε τὰς τετριμμένας φράσεις καὶ ἢ τὰς ὑπαρχούσας ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ παιδεύσει ἐλλείψεις κατήγγελον ἢ τὰς πρὸς διόρθωσιν αὐτῶν μεθόδους ἀνέπτυσσον, ἢ πρὸς ἄλλους ἐπιστημονικοὺς σκοπούς ἀπέβλεπον. Άλλὰ τὸ πρᾶγμα ἐφαίνετο φυσικόν, διότι ἡ περὶ τῆς ἐπιστήμης μέριμνα αὐτῶν ἦτο συνέ-